

Wiadomość Tygodnia

KONGRES DLA WYCHOWAWCÓW ZAKONNYCH W RZYMIE

Rok Życia Konsekrowanego

Międzynarodowy Kongres dla Formatorek i Formatorów Życia Konsekrowanego, który odbył się w Rzymie w dniach 7-11 kwietnia 2015 r. z inicjatywy Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, zakończył swoje obrady. Mottem przewodnim spotkania, które odbyło się w roku 50-lecia ogłoszenia soborowego *Dekretu o przystosowanej odnowie życia zakonnego Perfectae Caritatis*, była parafraza myśli zaczerpniętej z tegoż dokumentu: *Żyć w Chrystusie według formy życia ukazanego w Ewangelii* (PC 2). To znamienne, że Kongregacja wybrała właśnie tematykę formacji i formatorów, jako uczestników spotkania, określanego przez samego prefekta dykasterii, kard. João Braz de Aviz, jako najważniejsze wydarzenie Roku Życia Konsekrowanego. Nie przełożeni i sposób kierowania instytutami, nie bogactwo charyzmatów w ich działaniu, ale właśnie formacja wybrana została jako serce życia konsekrowanego. W nim skupia się bogactwo przeszłości, pasja teraźniejszości i nadzieja przyszłości.

Próbując w sposób najbardziej ogólny określić temat kongresu, można by posłużyć się myślą z adhortacji *Vita Consecrata*: *Formacja jest uczestnictwem w dziele Ojca, który za pośrednictwem Ducha kształtuje w sercach młodych uczucia Syna* (por. VC 66). Mocno podkreślano wagę formacji ciągłej. Wskazywano na konieczność nauczania się umiejętności uczenia się. Formacji stałej trzeba się nauczyć. Dużo miejsca poświęcono też idei kształtowania w sercach formowanych uczuć, czy raczej wrażliwości Syna Bożego. Zauważono, że dopiero dotknięcie serca przynosi owoce formacji i gwarantuje podjęcie formacji trwającej całe życie. W podsumowaniu Kongresu prefekt Kongregacji, kard. João Braz de Aviz, wskazał na trzy tematy ważne dla życia konsekrowanego i formacji: 1) wychowanie do życia wspólnego, do przeżywania relacji, do duchowości wspólnotowej; 2) formacja ciągła; 3) sposób sprawowania władzy i zarządzania dobrami materialnymi.

Pogłębieniu wymienionych tematów służyły liczne wykłady znanych i cenionych także w Polsce ekspertów. Wśród prelegentów byli m.in.: o. Amedeo Cencini, prof. Michalina Tenace, s. Lola Arrieta, o. Michael Mc Guire, o. Sebastiano Paciolla i wielu innych. O teksty *lectio divina* w czasie wspólnych modlitw zatroszczył się o. Innocenzo Gargano. Oprócz wykładów organizatorzy zadbali też o tematyczne laboratoria, które dotyczyły wielu ciekawych, szczegółowych aspektów formacji, jak: dojrzałość afektywna, formacja w dobie skandali seksualnych, techniki cyfrowe i świat internetu, zmiany we współczesnej antropologii, kultura powołaniowa, świat ubogich i peryferie duszpasterskie a formacja, kryzys formatorów itp.

Bogactwem spotkania była praca w małych grupach. Wszyscy uczestnicy zostali bowiem przydzieleni do grup językowych, zgromadzonych wokół kilkusobowych stołów. Te małe wspólnoty stały się miejscem codziennej modlitwy, refleksji i dyskusji. W tych międzynarodowych i międzyzakonnych wspólnotach poszukiwano odpowiedzi na stawiane pytania oraz wyzwania na dziś i jutro formacji. Była to też doskonała okazja do wymiany doświadczeń i bliższego poznania interesujących ludzi.

Kongres miał znamiona spotkania międzydykasteryjnego, jak podawał w wywiadach dla Radia Watykańskiego sekretarz Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego, abp José Rodríguez Carballo. Ostatni dzień dał okazję prefektowi Kongregacji ds. Duchowieństwa i sekretarzowi Kongregacji Edukacji Katolickiej do przedstawienia pewnych uwag, ciekawych dla formacji zakonnej z perspektywy własnych dykasterii. Dotyczyły one zwłaszcza kryteriów rozeznawania powołania, formacji stałej, jak i ogromnych zmian zachodzących we współczesnej edukacji.

Sobota miała nieco odmienny program. Uczestnicy mieli bowiem możliwość udziału w Eucharystii sprawowanej w bazylice św. Piotra pod przewodnictwem kard. João Braz de Aviz, a później w spotkaniu z papieżem Franciszkiem w Auli Pawła VI. Ojciec Święty skierował serdeczne pozdrowienia do zebranych, a czując się „wśród swoich”, pozwolił sobie na bardzo osobiste i szczerze wypowiedzi poza przygotowanym oficjalnym przemówieniem.

W Kongresie wzięło udział blisko 1300 uczestników ze 106 krajów, reprezentujących niemal 400 różnych charyzmatów. Były to

osoby aktualnie sprawujące różne funkcje formacyjne. Przeważały oczywiście siostry zakonne, które stanowiły ponad dwie trzecie forum.

Kongres obradował w pięciu oficjalnych językach: włoskim, hiszpańskim, angielskim, francuskim i portugalskim. Znalazła się też grupa gorliwych formaterek z Ukrainy i Czech, które same zadbały o tłumacza. Rozkład języków odzwierciedla zresztą dzisiejszą sytuację powołaniową i świadczy o sile życia konsekrowanego na mapie świata. Największa liczba uczestników – ponad ¼ – używała języka angielskiego. Reprezentowała jednak nie stary kontynent, ale Azję i Afrykę. Nieco mniej osób używało j. włoskiego. W tej liczbie było jednak wiele osób z całego świata studiujących lub pracujących w Rzymie. Kolejna grupa językowa

to j. hiszpański, a zatem ogromna reprezentacja dynamicznie rozwijającego się życia konsekrowanego w Ameryce Południowej i Łacińskiej. Słabsza językowo grupa j. francuskiego to przede wszystkim osoby konsekrowane z Afryki. W Kongresie uczestniczyło 20 redemptorystów z różnych kontynentów.

Polaków było niewielu – ok. 30 osób, choć w Komitecie organizacyjnym była nasza rodaczka, s. Jolanta Kawka. Było też kilka Polek, które wstąpiły do różnych zgromadzeń zakonnych poza granicami Ojczyzny. Wśród nich jedno ze zgromadzeń było zupełnie nowe, liczące dopiero 6 osób. Patrzą z nadzieją na przyszłość. Żyją z pasją na miarę swoich sił. I nam udzielił się ich optymizm! o. Mariusz Chyrowski CSSR i o. Witold Hetnar CSSR

Za: www.redemptor.pl

Wiadomości z kraju

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA W ŁAGIEWNIKACH

Około sto tysięcy pielgrzymów uczestniczyło w tegorocznym Świątku Miłosierdzia (12.04.2015) w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Przybyli oni do tego świętego miejsca z ponad trzydziestu krajów świata. W czasie Świątku Miłosierdzia Msze św. koncelebrowało 219 kapłanów, a w konfesjonalach posługiwało 110 spowiedników.

Pielgrzymi przybyli do nas m.in. z: Anglii, Australii, Białorusi, Chorwacji, Czech, Filipin, Francji, Hiszpanii, Holandii, Niemiec, Indii, Irlandii, Kanady, Nowej Szkocji, Portugalii, Singapuru, Słowacji, Słowenii, Wenezueli, Węgier, Wietnamu, Włoch, Ukrainy, USA, Meksyku, Mozambiku, Belgii, Austrii, a także z Wyspy Martynika oraz Wyspy Reunion. W Biurze Prasowym akredytowało się ponad pięćdziesięciu dziennikarzy z telewizji, radia, prasy oraz z różnych portali internetowych.

Głównej Mszy św. przewodniczył ks. kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski. - Dzisiaj, w 2. Niedzielę Wielkanocną, nazwaną przez Ojca Świętego Jana Pawła II Niedzielą Miłosierdzia w sposób szczególny sławimy Miłosierdzie Boże. Dzięki niemu jesteśmy ludźmi nadziei w naszym niełatwym świecie. Jesteśmy ludźmi na-

dziei w obliczu wszystkich wojen, cierpienia i śmierci; w obliczu nieporozumień i niedopowiedzeń – mówić.

Witając zgromadzonych dziś w Łagiewnikach ks. kard. Stanisław Dziwisz powiedział: - Pokój Wam! Tymi słowami Chrystusa Zmartwychwstałego witam was, drodzy pielgrzymi, zebrani w krakowskim sanktuarium Bożego Miłosierdzia. Tu w Krakowskich Łagiewnikach, w narodowym sanktuarium Bożego Miłosierdzia czujemy się wszyscy bardzo blisko, jak Apostołowie w Wieczerniku po zmartwychwstaniu Pana Jezusa. Jednoczy nas miłość do obecnego pośród nas miłosiernego Pana, który przychodzi, aby nas obdarować swoim pokojem. Bracia i Siostry! Wyznajemy dziś naszą wiarę w

Jezusa, który odniósł radykalne zwycięstwo nad mrocznymi mocami zła i śmierci. On obiecał udział w tym zwycięstwie wszystkim, którzy przyjmują Go z wiarą i złożą w Nim swoje ostateczne nadzieje. Dzisiaj, w 2. Niedzielę Wielkanocną, nazwaną przez Ojca Świętego Jana Pawła II Niedzielą Miłosierdzia w sposób szczególny sławimy Miłosierdzie Boże. Dzięki niemu jesteśmy ludźmi nadziei w naszym niełatwym świecie. Jesteśmy ludźmi nadziei w obliczu wszystkich wojen, cierpienia i śmierci; w obliczu nieporozumień i niedopowiedzeń.

Do tego narodowego Sanktuarium Bożego Miłosierdzia przynosimy wszystkie radości i troski naszej Ojczyzny i całego świata. Myślimy dziś o narodach, które cierpią z powodu wojny na Ukrainie, na Bliskim Wschodzie i w Afryce. Myślimy o naszej umiłowanej Ojczyźnie, która przed 5 laty straciła tak wielu wspaniałych synów i córek w tragedii smoleńskiej. Wszystkie te troski i niepokoje, smutki i żale przynosimy do Jezusa Miłosiernego, by powierzać je dobremu Bogu przez wstawiennictwo św. Siostry Faustyny i św. Jana Pawła II. Za: www.milosierdzie.pl

NA JASNEJ GÓRZE TRWA COROCZNE SPOTKANIE DYREKTORÓW SZKÓŁ KATOLICKICH

Ogólnopolska Konferencja Dyrektorów Szkół Katolickich trwa 13-14 kwietnia na Jasnej Górze. Tematem spotkania jest „Rodzina i wychowanie. Wyzwania dla szkolnictwa katolickiego – zagadnienia wybrane”. Organizatorem Konferencji jest Rada Szkół Katolickich.

„To są spotkania szkoleniowo-informacyjne, ale równocześnie i formacyjne. W tym roku podjęliśmy temat 'Rodzina i wychowanie' jest to temat na czasie po ostatnim Synodzie, widzimy zagrożenia rodziny i chcemy przeciwdziałać temu. Dlatego na tę konferencję zaprosiliśmy również oprócz dyrektorów pedagogów szkolnych, bo to jest tematyka, która w jakiś sposób będzie przewijać się w szkole, która będzie pomocna do tego, żeby pedagodzy mogli w szkole, w konkretnym działaniu już te rzeczy, które tu usłyszą, zastosować” – mówi ks. Zenon Łatawiec SDB, przewodniczący RSK.

Podczas spotkania dyskutuje się m.in. na temat: kondycji rodziny w Polsce, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (wykład wygłosi prof. dr hab. Michał Królikowski), zagrożeń, jakie dotyczą dzieci i młodzież (m.in. narkotyki, pedofilia).

Poniedziałkowymi prelegentami byli: bp Roman Pindel, biskup diec. bielsko-żywieckiej; ks. dr Przemysław Drąg z Rady ds. Rodziny KEP; dr Monika Sajkowska, socjolog, Prezes Fundacji Dzieci Niczyje; Jolanta Zmarzlik, pedagog-terapeuta, Fundacja Dzieci Niczyje; Joanna Szymańska, psycholog.

O godz. 20.00 w Kaplicy Matki Bożej została odprawiona Msza św., której przewodniczył i homilię wygłosił bp Marek Mendyk, asystent Rady Szkół Katolickich z ramienia KEP.

We wtorek, 14 kwietnia dzień rozpocznie Msza św. o godz. 7.30 w Kaplicy Matki Bożej. Następnie uczestnicy konferencji wysłuchają wykładu prof. dr hab. Michała Królikowskiego. O współpracy z rodzicami opowie Maria Panz, a temat nauczania domowego podejmą Aleksandra i Marcin Sawiccy. Status „Wychowania do życia w rodzinie” przedstawi Teresa Król.

Za: www.jasnagora.com

O. JÓZEF MATRAS

PONOWNIE PROWINCJAŁEM PIJARÓW

45-letni o. Józef Matras został ponownie wybrany Przełożonym Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów. W pijarskim domu zakonnym w Hebdowie k. Krakowa od 7 do 11 kwietnia obradowała Kapituła Prowincjalna.

Brało w niej udział 34 zakonników z całej Prowincji, w tym także przedstawiciele pijarskich wspólnot na Białorusi, w Czechach i Austrii.

Obrady Kapituły rozpoczęły się dniem skupienia, który poprowadził Asystent Generalny, o. Mateusz Pindelski. W czasie skupienia również zaproszone osoby świeckie dawały świadectwo tego, jak ich wiara formowała się i wzrastała w środowisku pijarskim.

Zgodnie z Pijarskimi Regulami Kapituła składa się z trzech części: oceny minionego czterolecia, wyboru nowych władz Prowincji oraz planowania najważniejszych zadań na przyszłość.

Obecna Kapituła obradowała pod hasłem „Uczniowie i świadkowie”. Nawiązuje ono do przeżywanego wraz z całym Kościołem

Roku Życia Konsekrowanego oraz zakonnej i pijarskiej tożsamości: to Pan powołuje, czyni swymi uczniami i posyła, by dawać o Nim świadectwo – w przypadku pijarów: szczególnie wobec dzieci i młodzieży, zgodnie z charyzmatem Zakonu i składanym przez nich czwartym ślubem troski o wychowanie dzieci i młodzieży. Przedstawiciele laikatu pijarskiego pojawili się także w czasie obrad kapitulnych, kierując swe przesłanie do zgromadzonych zakonników oraz włączając się w prace komisji ds. świeckich. W bieżącym roku Zakon przeżywać będzie także Kapitułę Generalną, która odbędzie się w lipcu br. na Węgrzech.

Zakon Pijarów jest obecny w Polsce od 1642 r. Znany jest m.in. z prowadzonych szkół oraz innych dzieł o charakterze kulturalno-oświatowym m.in. z działalności Centrum Wiara i Kultura w Hebdowie czy dzieła Parafiady, wychowującej co roku tysiące młodych ludzi, bazując na

greckiej triadzie: religia (świątynia), sport (stadion) i kultura (teatr).

O. Józef Matras od Matki Bożej Dobrych Nauk, wybrany ponownie na urząd prowincjała na kolejne czterolecie, pochodzi z Laskowej (diecezja tarnowska). Pierwsze śluby zakonne złożył w nowicjacie pijarskim w Łowiczu 25 lat temu, w 1990 r. a profesję uroczystą 20 lat temu, 25 marca 1995 r.

Po studiach filozoficzno-teologicznych na Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie w dniu 18 maja 1996 roku z rąk bp. Albina Małysiaka przyjął święcenia kapłańskie. Przez pierwsze dwa lata pracował jako katecheta i duszpasterz przy parafii pw. Najświętszego Imienia Maryi w Krakowie na Rakowicach. Następnie przez rok posługiwał przy sanktuarium Matki Bożej Nauczycielki Młodzieży na Siekierkach w Warszawie. Przez kolejne 10 lat pełnił funkcję ojca duchownego w pijarskim Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie będąc równocześnie sekretarzem Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów, a następnie przez 2 lata funkcję magistra Międzynarodowego Pijarskiego Studentatu „Calasactianum” na Monte Mario w Rzymie. Tę posługę przerwał wybór przed czterema laty na Przełożonego Wyższego pijarów w Polsce.
Za: www.pijarzy.pl

KONGREGACJE POLSKICH PROWINCJI JEZUITÓW

We wtorek 7 kwietnia jezuita obu polskich prowincji Towarzystwa Jezusowego rozpoczęli obrady w ramach kongregacji prowincji. Poprzedzają one zwołaną na październik przyszłego roku Kongregację Generalną, która będzie miała za zadanie wybrać nowego przełożonego generalnego Towarzystwa Jezusowego.

Wprawdzie zgodnie z Konstytucjami zakonu generał jezuitów sprawuje rządy dożywotnio, jednak prawo dopuszcza dobrowolną rezygnację z urzędu. Aktualnie rządzący O. Adolfo Nicolás SJ zdecydował się na odejście z urzędu ze względu na wiek.

Zarówno w Kongregacji w Częstochowie, jak i Gdyni, bierze udział pięćdziesięciu delegatów. Oprócz wybrania delegatów na Kongregację Generalną (oraz ich ewentualnych zastępców), mają oni za zadanie także:

wybrać jednego spośród braci zakonnych, który będzie kandydatem nominowanym jako jeden z delegatów na Kongregację Generalną
zebrać i opracować ewentualne postulaty do rozpatrzenia przez O. Generała i Kongregację Generalną
przygotować odpowiedź na pytanie, jakie O. Generał skierował do wszystkich jezuitów na świecie, a jakie brzmi: „Medytując nad

wezwaniami Króla Przedwiecznego, co rozeznajemy jako trzy najważniejsze wyzwania, które Pan dzisiaj kieruje do całego Towarzystwa?”.

Kongregacja jest także okazją do omówienia innych ważnych spraw Prowincji.
Za: www.jezuici.pl

PEREGRYNACJA W BOLESŁAWCU

Z okazji Roku Życia Konsekrowanego, w niedzielę 12 kwietnia, w Święto Miłosierdzia, do Szkoły Zakonu Pijarów w Bolesławcu przyjechał obraz – kopia wizerunku Matki Bożej z Częstochowy.

O 18.00 o. Adam i Piotr wraz z kadrą nauczycielską oraz pracownikami szkoły zebrali się w kaplicy na wspólnej modlitwie różańcowej. W poniedziałek przed wizerunkiem Jasnogórskiej Pani zebrali się uczniowie szkoły.

Na odwrocie obrazu zamieszczona jest osobiście napisana dedykacja autorstwa Kard. Stefana Wyszyńskiego następującej

treści: *Przyjmijcie mnie w Waszym Betlejem zakonnym jako Dziewicę Wspomożycielkę i Świętą Bożą Rodzicielkę, która dała Świātu Syna Bożego a Waszym Gospodom Zakonnym chce dać Synów w licznych powołaniach ku Radości Waszej ku Chwale Bożej, ku rozrostowi Kościoła Chrystusowego! Będę dla Was Matką niezwykle płodną, będę Waszym pokojem i Miłością. Będę waszym Bogactwem i Mądrością, Waszym Rozrostem i Wytrwaniem. Na dzień Nawiedzenia Paniunki Jasnogórskiej błogosławi całemu Domowi. + Stefan Kard. Wyszyński, Prymas Polski. Warszawa. Kaplica Domu Prymasowskiego 7 III 1963.*

Za: www.boleslawiec.pijarzy.pl

OŚWIADCZENIE KURII PROWINCJI KRAKOWSKIEJ JEZUITÓW

W związku z artykułem Jacka Gądka *O. Krzysztof Mądel do abpa Marka Jędraszewskiego: czyściec cię za to nie ominie*, zamieszczonym 13 kwietnia 2015 r. na portalu onet.pl, w którym powołuje się na wypowiedzi o. Krzysztofa Mądla SJ zamieszczone w sieci pragnę w imieniu o. Prowincjała Jakuba Kołacza SJ oświadczyć, że w sieci internetowej nie można znaleźć takich wypowiedzi sformułowanych przez niego. Po wyjaśnieniach, jakie zażądał o.

Prowincjał od o. Krzysztofa Mądla SJ, okazuje się, że publicznie w mediach nic takiego nie twierdził. Autor artykułu, Jacek Gądek, nie dokumentuje rzekomych cytatów podaniem źródła.

Chociaż o. Krzysztof Mądel SJ otrzymał już wcześniej upomnienia kanoniczne i zakaz wypowiadania się w mediach za nieodpowiedzialne wypowiedzi, który wciąż go obowiązuje, to jednak teraz mamy do czynienia z manipulacją dziennikarską. *O. Jarosław Paszyński SJ, Socjusz o. Prowincjała*
Za: www.jezuici.pl

RELIKWIE „BIAŁEGO ZAKONNIKA” W ŚWIĄTYNI OPATRZNOŚCI BOŻEJ

W sobotę 11 kwietnia 2015 roku, w Panteonie Wielkich Polaków znajdującym się w Świątyni Opatrzności Bożej zostały umieszczone relikwie błogosławionego o. Stanisława Papczyńskiego. To znaczące wydarzenie w Roku Życia Konsekrowanego, gdyż bł. o. Papczyński założył pierwszy polski zakon męski: Ojców Marianów. Uroczystość wprowadzenia relikwii poprzedziła prelekcja kustosa grobu błogosławionego Założyciela marianów, ks. Wojciecha Skóry MIC. Przedstawiając sylwetkę ojca Stanisława, ks. W. Skóra MIC podkreślił jego związek z Opatrznością Bożą, przez uwypuklenie następujących elementów: ufność w Bożą Opatrzność, miłość do Ojczyzny oraz apostołat na umiłowanej ziemi – Mazowszu.

Po konferencji – a tuż przed Eucharystią – z koncertem wystąpił chór Adoramus z mariańskiej parafii z Rdzawki. O godz. 12 uroczystej Mszy św. przewodniczył metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz. Na samym początku słowo powitania do zebranych skierował ks. Paweł Gwiazda proboszcz parafii przy Świątyni Opatrzności Bożej, który m.in. powiedział: „Dziś tu, w Panteonie Wielkich Polaków przybywa

do nas w relikwiach bł. Stanisław Papczyński, Założyciel marianów. Z radością przyjmujemy jego relikwie, powierzając się temu opatrznociowemu mężowi”.

Następnie głos zabrał Przełożony Polskiej Prowincji Zgromadzenia Marianów ks. Paweł Naumowicz MIC, który powitał wszystkich przybyłych na tę doniosłą uroczystość. Warto nadmienić, iż na uroczystość przybyło około 60 księży i braci, w tym alumni, nowicjusze i postulanci ze Zgromadzenia Marianów, oraz wierni z miejscowości, w których Zgromadzenie pracuje. W liturgii wzięli również udział członkowie mariańskich dzieł, wspólnot oraz czciciele błogosławionego. Na szczególną uwagę zasługuje obecność parafian z Podegrodzia, z którego pochodził bł. o. Stanisław Papczyński oraz z Ełku, gdzie wydarzył się cud zatwierdzony w procesie beatyfikacyjnym, a także cud badany obecnie przez Kongregację do Spraw Świątych w trwającym procesie kanonizacyjnym.

Homilię podczas uroczystej Eucharystii wygłosił metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz, który nawiązując do odczytanej wcześniej Ewangelii, zwrócił uwagę na zadanie, przed jakim stanęli uczniowie po śmierci i zmartwychwstaniu Mistrza z Nazaretu. Polecenie „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody...”, stanowi swoistego rodzaju testament pozostawiony przez Chrystusa apostołom i ich następcom. Mają głosić miłość Boga, poprzez podkreślanie kerygmatu wiary. W dalszej części homilii, ks. Kardynał zwrócił uwagę na to, iż do głoszenia wiary w Chrystusa Zmartwychwstałego powołani są wszyscy, niezależnie od stanu w Kościele: zarówno duchowni, jak i świeccy. Nawiązując zaś do postaci błogosławionego Założyciela marianów, metropolita warszawski uwypuklił trzy elementy tworzące duchowy testament pozostawiony przez o. Stanisława.

Ojciec Papczyński szczególną miłość żywił do Matki Boga, stąd i dziś marianie, jako jego duchowi synowie, powinni – zwłaszcza przez świadectwa swojego życia – ukazywać świętość Matki Chrystusa oraz darmowość łaski miłosierdzia Bożego, która w szczególny sposób zajaśniała w Niepokalanym Poczęciu Maryi. Drugim elementem duchowości o. Papczyńskiego, na który wskazał kardynał Nycz stanowi modlitwa za zmarłych, zwłaszcza za

pozostających w czystości. Według kaznodziei to zadanie pozostawione przez Założyciela marianów nie straciło niczego ze swej aktualności we współczesnym świecie.

Ostatnim zadaniem, będącym jednocześnie wezwaniem do gorliwszej posługi na niwie Pańskiej jest głoszenie Dobrej No-

winy, zwłaszcza ludziom młodym i troska o młode pokolenia Polaków: „Wiemy o tym i nie ma w tym cienia przesady, jak wielką rolę ma dziś do spełnienia Kościół w wychowaniu młodego pokolenia. Przede wszystkim przez katechezę w parafiach, ale także przez prowadzenie szkół katolickich. Jest to zadanie nigdy nie do przecenienia. W tym bł. o. Stanisława

należy naśladować” – stwierdził metropolita warszawski.

Po Mszy św. relikwiarz w kształcie świecy został umieszczony po lewej stronie ołtarza obok szczątków bł. Edmunda Bojanowskiego. Za: www.marianie.pl

EMAUS ZAKONNY Z BP. CZAJĄ

„Jesteśmy wezwani przez Chrystusa, aby być mężnymi świadkami, jako osoby konsekrowane i duchowni” – powiedział bp Andrzej Czaja podczas tzw. Emausu zakonnego w Leśnicy. „Na nas liczy Jezus. Śmiem powiedzieć, że też nad nami pracuje i pomaga uwierzyć” – dodał.

„Nie bójmy się, czy wystarczy nam wiary w tym świecie” – zachęcał opolski biskup. „Wystarczy, jeżeli zadbamy o to, by Jezus mógł pracować nad nami i będziemy czuwać w naszych wspólnotach. Pomimo naszego lęku – On przyjdzie. Jeżeli będziemy wpatrywać się w Jezusa na adoracji i pozwolimy Jemu wpatrywać się w nas, to doświadczymy tego, co uczniowie. W

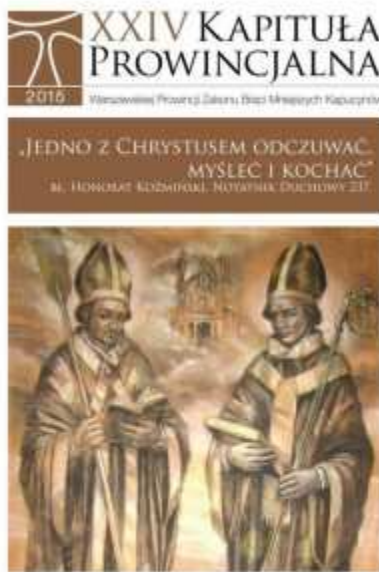
sakramencie pokuty i pojednania doświadczymy pokoju Jezusa. Nie jesteśmy w gorszej sytuacji od apostołów. Może nawet jesteśmy w lepszej, bo za wiarą Jezusa przemawia świadectwo tak wielu pokoleń wierzących ludzi” – podkreślił. Na zakończenie bp Andrzej Czaja podkreślił, że dziś „świat zabrania nam mówić i czynić znaki w imię Jezusa i żyć według Jego stylu. Nie bójmy się jednak. Jeśli nasze świadectwo będzie czytelne, to nie musimy obawiać się o owoce” – dodał.

W diecezji opolskiej jest obecnie 680 sióstr zakonnich, 150 zakonników – kapłanów i braci, 2 dziewice konsekrowane oraz 2 wdowy konsekrowane. Oprócz 20 zakonów i zgromadzeń żeńskich oraz 15 męskich istnieje również Świecki Instytut Karmelitański Elianum w Opolu i Świecki Zakon Karmelitów Bosych w Raciborzu. Za: www.karmel.pl

WARSZAWSKY KAPUCYNI TEŻ MAJĄ KAPITUŁĘ PROWINCJALNĄ

13 kwietnia 2015 r., rozpoczęła się XXIV Kapituła Prowincjalna Warszawskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Patronami tej braterskiej wspólnoty są święci męczennicy Wojciech i Stanisław. Tym razem bracia zgromadzą się pod hasłem zaczerpniętym z *Notatnika Duchowego* bł. Honorata Koźmińskiego – *Jedno z Chrystusem odczuwać, myśleć i kochać*.

Minister Prowincjalny, br. Andrzej Kiejza, w liście zwołującym XXIV Kapitułę Prowincjalną tak streścił tę sferę życia kapucyńskiego: „[Kapituły] dają okazję do zastanowienia się nad naszym charyzmatem realizowanym w codzienności życia domowych wspólnot, pozwalają widzieć

nowe wyzwania, ale także uczą nas być razem na modlitwie i w rozmowach ze sobą o ważnych sprawach naszego życia [...]. Ustalenia braci kapitulnych, podjęte w klimacie posłuszeństwa Bogu i Jego świętej woli, winniśmy wszyscy szanować i wypełniać. W tym znaczeniu kapituła prowincjalna jest wyjątkowym czasem rozeznawania tego, co Bóg mówi do nas”. Kapituła prowincjalna to czas rozeznawania, a więc słuchania tego, co mówi Bóg do braterskiej wspólnoty. Dlatego niezbędna jest tu otwartość na natchnienia Ducha Świętego. Stąd też wypływa prośba do wszystkich ludzi dobrej woli, którzy czytają ten artykuł, o – przynajmniej krótką – modlitwę w intencji braci kapitulnych, aby to co będzie dokonywało się w tym czasie, było zawsze zgodne z najświętszą wolą Bożą.

Więcej na: www.kapucyni.pl

„OSKARŻENIE NIEŚMIERTELNEGO” NIEZWYKŁY SPEKTAKL ZORGANIZOWANY PRZEZ TRYNITARZY

28 marca 2015 roku, z inicjatywy Duszpasterstwa Więziennego Ojców Trynitarzy, w Kaplicy Przenajświętszej Trójcy w Krakowie odbył się spektakl „Oskarżenie Nieśmiertelnego”. Autorka scenariusza, Anna Krogulska oraz twórcy spektaklu, w niezwykle realistyczny i wymowny sposób przedstawili – we współczesnej konwencji – wydarzenie sądu nad Jezusem. Kaplica Przenajświętszej Trójcy na chwilę zmieniła się w wielką salę sądową, na której aktorzy-amatorzy, odtwarzali swoje role: nie mogło zabraknąć sędziego, prokuratora i obrońcy, a także licznych świadków, którzy bronili lub oskarżali Chrystusa.

Spektakl rozpoczęła scena wprowadzenia figury Jezusa Nazareńskiego, przywieszonej z Aresztu Śledczego w Krakowie-Podgórzu, gdzie na co dzień, w tamtejszej kaplicy, oddawana jest jej cześć przez skazanych. Uroczystemu wniesieniu figury towarzyszyła rzymska kohorta, osoby z pochodniami a przede wszystkim kobiety lamentujące nad losem Jezusa. Następnie rozpoczęła się właściwa część spektaklu. Rozprawa dotycząca oskarżenia Chrystusa nie tylko odwoływała się do wydarzeń sprzed dwóch tysięcy lat, ale dotykała także kwestii dzisiejszego rozumienia cierpienia i męki Chrystusa. Czy zdajemy sobie sprawę, jak wielką ofiarę złożył za nas? Czy potrafimy zrozumieć i przyjąć, jak bardzo nas ukochał, skoro oddał swoje życie? Jaką ma to dla nas wartość? Czy to wydarzenie jest w stanie odmienić naszego życie? Spektakl nie przynosi wprost odpowiedzi na te pytania, dzięki czemu pozwala każdemu na dłuższą chwilę refleksji, zastanowienia, zadumania nad własnym losem i sensem życia.

Niezwykły odbiór przedstawienia i płynący z niego przekaz byłby o wiele uboższy, gdyby nie odtwórcy ról. W postaci występujące w spektaklu, wcielił się mieszkańcy i pracownicy Domu Opieki Społecznej Zakonu Przenajświętszej Trójcy w Krakowie, młodzież z duszpasterstwa akademickiego w Nowej Hucie, grupa „Aktywnych Kobiet” z osiedla Chałupki, a przede wszystkim skazani z Aresztu Śledczego w Krakowie- Podgórzu. Dla tych ostatnich, udział w przedsięwzięciu był okazją do udowodnienia – sobie i innym – że bycie skazanym nie oznacza przekreślenia swojego życia, dążeń i pragnień, ale umożliwia chęć poprawy i odmiany własnego losu, także poprzez kulturę. Na szczególne wyróżnienie zasługują osoby odtwarzające główne role prokuratora i obrońcy, którzy w wymowny sposób wcielił się w grane przez siebie postaci. Okazało się, że w ich duszach tkwi prawdziwy talent aktorski! Niezwykłego charakteru i klimatu całości dodawała muzyka i śpiew grupy młodzieży z Nowej Huty. Twórcy przedstawienia, dzięki grze światła, bogatej scenografii, a także przygotowanym strojom – współczesnym i tym z czasów Chrystusa – pozwolili widzom zgromadzonym w kaplicy w pełni doświadczyć dramaturgii oglądanych zdarzeń. Spektakl odniósł wielki sukces – zarówno artystyczny jak i frekwencyjny, o czym świadczyły gromkie brawa po jego zakończeniu.

Bezpośrednio po spektaklu miało miejsce spotkanie z odtwórcami ról. Koordynujący całym przedsięwzięciem, o. Andrzej Bawer, trynitarz, kapelan Aresztu Śledczego w Krakowie – Podgórzu, dziękował wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji tego niezapomnianego wydarzenia. Na scenie wystąpiło 35 osób w wieku od 8 do 88 lat!

Niezwykłe wzruszającym momentem były podziękowania skazanych. Każdy z nich dedykował swój udział komuś ze swoich najbliższych, niejednokrotnie nie kryjąc emocji. Należy dodać, że na zaproszenie Duszpasterstwa Więziennego, na spektakl przybyły rodziny skazanych, a po jego zakończeniu, miały możliwość spotkania i dłuższej rozmowy ze swoimi bliskimi.

Wśród gości zgromadzonych w kaplicy, znalazł się także Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej wraz z Dyrektorem Aresztu Śledczego w Krakowie – Podgórzu. Pułkownik Krzysztof Trela szcze-

gólnie podkreślił, jak ważna jest osobista chęć odmiany swojego losu i czym taka zmiana może zaowocować.

O potrzebie odnowy swego życia mówili także listy, jakie wystosowali do zebranych patroni honorowi spektaklu: Metropolita Krakowski, Stanisław kardynał Dziwisz i Wojewoda Małopolski, Jerzy Miller.

Spektakl „Oskarżenie Nieśmiertelnego” stanowił jedną z wielu inicjatyw, podejmowanych przez Duszpasterstwo Więziennego Ojców Trynitarzy w Krakowie: podziękowanie za zeszlifowany wyjazd dzieci osób odbywających karę pozbawienia wolności, jak i zachętę do finansowego wsparcia tegorocznych wakacji dla ponad 30 dzieci. Skazani dostrzegają realną potrzebę swojego działania, pracy i poświęcenia, by w ten sposób pomóc innym, często rekompensując swoim najbliższym i dzieciom nieobecność w domu. To rodzaj terapii, prawdziwa chęć naprawy błędów z przeszłości i próba zmiany postrzegania więźniów przez społeczeństwo. Osoby skazane nie powinny być odrzucane ani potępiane za popełnione winy, ale mają stanowić rzeczywisty obraz człowieka pragnącego podnieść się po upadku, który dąży ku czynieniu dobra. To właśnie w nich i wobec nich należy dostrzec prawdziwą potrzebę ludzkiego miłosierdzia. *Br. Jakub*

Za: www.trynitarze.pl

Refleksja tygodnia

„ŚWIĘTA TERESA JEST PRZEDĘ WSZYSTKIM MISTRZYNIĄ MODLITWY”

List Papieża Franciszka do generała karmelitów bosych z okazji 500-lecia urodzin Św. Teresy z Avila

*Do Czcigodnego Brata
O. Saverio Cannistra
Przełożonego Generalnego Zakonu Karmelitów Bosych*

Drogi Bracie,
w dzień pięciuset lat od narodzin świętej Teresy od Jezusa, pragnę złączyć się, wraz z całym Kościołem, w dziękczynieniu wielkiej rodziny Karmelu bosego – zakonnic, zakonników i świeckich – za charyzmat tej niezwykłej kobiety.

Uznaję za opatrnościową łaskę, że ta rocznica zbiega się z Rokiem poświęconym Życiu Konsekrowanemu, w którym Święta z Awili jaśniej jako pewna przewodniczka i pociągający wzór całkowitego oddania się Bogu. To jeszcze jeden motyw, by spojrzeć z wdzięcznością w przeszłość i odkryć na nowo tę „inspirującą iskrę”, która dała impuls założycielom i pierwszym wspólnotom (por. List do osób konsekrowanych, 21 listopada 2014). Ilekroć dobra nie przestają czynić nam wszystkim świadectwo jej konsekracji, zrodzonego bezpośrednio w spotkaniu z Chrystusem, jej doświadczenie modlitwy, jako nieustającego dialogu z

Bogiem, i jej życie wspólnotowe, zakorzenione w macierzyństwie Kościoła!

Święta Teresa jest przede wszystkim mistrzynią modlitwy. W jej doświadczeniu centralnym odkryciem było człowieczeństwo Chrystusa. Poruszona pragnieniem dzielenia się tym doświadczeniem osobistym z innymi, opisuje je w sposób żywy i prosty, przystępny dla wszystkich, mówiąc, że polega ona zwyczajnie na „nawiązywaniu przyjaźni... z Tym, o którym wiemy, że nas miłuje” (Ż 8, 5). Wiele razy ta sama narracja przekształca się w modlitwę, jakby chciała wprowadzić czytelnika w jego wewnętrzny dialog z Chrystusem. Modlitwa Teresy nie była modlitwą zastrzeżoną jedynie do miejsca czy pory dnia; powstawała spontanicznie w przeróżnych okazjach: „Rzeczą nie do wytrzymania byłoby, gdyby jedynie w cichych zakątkach można było zwracać się ku Tobie w akcie modlitwy” (F 5, 16). Była przekonana o wartości modlitwy ciągłej, jakkolwiek nie zawsze doskonałej. Święta prosi nas, byśmy byli wytrwali, wierni, nawet wśród oschłości, trudności osobistych czy pilnych potrzeb, które nas wzywają.

Dla odnowy życia konsekrowanego dzisiaj Teresa zostawiła nam wielki skarb, pełen konkretnych propozycji, dróg i metod modlitwy, które, dalekie od zamykania się w nas samych czy prowadzące nas jedynie do równowagi wewnętrznej, każą nam zawsze rozpoczynać od Jezusa i stanowią autentyczną szkołę wzrastania w miłości do Boga i do bliźniego.

Począwszy od jej spotkania z Jezusem, święta Teresa żyła „innym życiem”; stała się niestrudzoną przekazicielką Ewangelii (por. Ż 23, 1). Pragnąca służyć Kościołowi, wobec poważnych problemów swoich czasów, nie ograniczała się do bycia obserwatorem otaczającej rzeczywistości. W swojej kondycji kobiety i ze swoimi problemami zdrowotnymi, postanowiła – jak sama mówi – „uczynić choć to maluczko, co uczynić zdołam, to jest wypełniać rady ewangeliczne jak najdoskonalej i tę gromadkę siostr, które tu są ze mną, skłonić do tego, aby czyniły podobnie” (Dd 1, 2). Tak rozpoczęła się reforma terezańska, w której prosiła swoje siostry, by nie traciły czasu rozmawiając z Bogiem o „sprawach błahych”, podczas gdy „świat płonie pożarem” (tamże 1, 5). Ten misyjny i eklezjalny wymiar od zawsze wyróżniał Karmelitanki i Karmelitów bosych.

Tak jak czyniła wówczas, tak i dziś Święta otwiera przed nami nowe horyzonty, wzywa nas do wielkiego przedsięwzięcia, by patrzeć na świat oczami Chrystusa, by szukać tego, czego On szuka i kochać to, co On kocha.

Święta Teresa wiedziała, że ani modlitwa, ani misja nie mogą istnieć bez autentycznego życia wspólnotowego. Dlatego, fundamentem jaki kładła w swoich klasztorach było braterstwo: „Tutaj wszystkie powinny się miłować, wszystkie wzajemnie siebie cenić i wzajemnie się wspomagać” (tamże 4, 7). Była bardzo wyczulona na upominanie swoich zakonnic jeśli chodzi o niebezpieczeństwo skupiania się na sobie w życiu braterskim, które polega „całkowicie albo prawie całkowicie na wyrzeczeniu się siebie i naszych wygód” (tamże 12, 2) i na ofiarowaniu tego czym jesteśmy na służbę innym. By uniknąć takiego ryzyka Święta z Awili poleca swoim siostram, przede wszystkim, cnotę pokory, która nie jest zewnętrznym zaniedbaniem ani wewnętrzną nieśmiałością duszy, lecz jest znajomością swoich własnych możliwości i tego, co Bóg może czynić w nas (por. *Sprawozdania* 28). Przeciwnieństwem jest to, co nazywa ona „fałszywym punktem honoru” (Ż 31, 23), źródłem plotek, zazdrości i krytyk, które poważnie szkodzą relacji z innymi. Pokora terezańska polega na akceptacji siebie, na znajomości własnej godności, na misyjnej odwadze, na wdzięczności i oddaniu Bogu

Ze względu na szlachetne korzenie, wspólnoty terezańskie powołane są do stawania się domami komunii, zdolnymi do dawania świadectwa o miłości braterskiej i macierzyństwie Kościoła, przedstawiając Panu potrzeby świata, poranionego przez podziały i wojny

Drogi Bracie, nie chcę kończyć bez podziękowania terezańskim wspólnotom karmelitańskim, które ze szczególną czułością powierzają Papieża opiece Dziewicy Królowej Karmelu, i wspierają swoją modlitwą wielkie próby i wyzwania Kościoła. Proszę Pana, by wasze świadectwo życia, tak jak to Świętej Teresy, ukazywało radość i piękno życia Ewangelią i pociągnęło wielu młodych do bliskiego pójścia za Chrystusem.

Całej rodzinie terezańskiej udzielam z serca mojego Błogosławieństwa Apostolskiego.

Z Watykanu, 28 marca 2015

Papież Franciszek

Tłumaczenie: o. Grzegorz A. Malec OCD

Za: www.karmel.pl

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ MÓWIŁ O CELACH JUBILEUSZU MIŁOSIĘRDZIA

„W czasie wielkich przemian epokowych Kościół wezwany jest do mocniejszego zaoferowania światu znaków obecności i bliskości Boga. W tym celu ogłoszony został właśnie Jubileusz Miłosierdzia. Papież Franciszek mówił o tym w czasie Pierwszych Nieszporów Niedzieli Miłosierdzia Bożego w bazylice watykańskiej, podczas których odczytana została bulla „Misericordiae vultus” (Oblicze miłosierdzia) ogłaszająca Nadzwyczajny Rok Święty Miłosierdzia. Jutro bulla zostanie uroczystie odczytana w pozostałych papie-

skich bazylikach Rzymu, które centralnym miejscem obchodów Roku Świętego. Ojciec Święty wskazał, że ten szczególny czas ma służyć temu, byśmy zostali dotknięci przez Jezusa i przemienieni Jego miłosierdziem. „To nie jest czas na rozrywkę, lecz wręcz przeciwnie po to, by czuć i rozbudzić w sobie umiejętność dostrzegania tego, co istotne. Dla Kościoła jest to czas ponownego odkrycia sensu misji, jaką Pan powierzył mu w dzień Wielkanocy: bycia znakiem i narzędziem miłosierdzia Ojca – mówił Franciszek. –

Dlatego też Rok Święty będzie musiał podtrzymywać pragnienie umiejętności zrozumienia wielu znaków czułości, jakie Bóg daje całemu światu, a szczególnie tym, którzy cierpią, są samotni i opuszczeni a także pozbawieni nadziei na przebaczenie i pocucia, że są kochani przez Ojca. Rok Święty, by mocno doświadczyć radości z tego, że zostaliśmy odnalezieni przez Jezusa, który jako Dobry Pasterz przyszedł, by nas szukać, bo się zagubiliśmy. Jubileusz, by doświadczyć ciepła Jego miłości, gdy bierze nas na swe ra-

miona, aby nas zaprowadzić z powrotem do domu Ojca. Rok, w którym można być dotkniętym przez Pana Jezusa i przemienionym Jego miłosierdziem, abymyśmy także i my stali się świadkami miłosierdzia. Właśnie dlatego Jubileusz: bo jest to czas miłosierdzia. Jest to czas stosowny, aby leczyć rany, niestrudzenie spotkać tych, którzy czekają, dostrzec i dotknąć znaki bliskości Boga, by zaoferować każdemu drogę przebaczenia i pojednania”.

Nawiązując do słów zmartwychwstałego Jezusa: „Pokój wam!” Franciszek przypominał, że pokój wciąż jest pragnieniem wielu ludów, które znoszą niesłychaną przemoc dyskryminacji i śmierci, tylko dlatego, że noszą chrześcijańskie imię. „Nasza modlitwa jest jeszcze bardziej intensywna i staje się wołaniem o pomoc do Ojca bogatego w miłosierdzie, aby wspierał wiarę wielu braci i sióstr, którzy cierpią, prosząc jednocześnie o nawrócenie naszych serc, abymyśmy przeszli od obojętności do współczucia” – mówił Papież. Obchody Roku Jubileuszowego zawierzył Matce Bożej Miłosierdzia modląc się, by wyjednała łaskę jego owocnego przeżywania.

Franciszek przekazał też przedstawicielom Kościoła na wszystkich kontynentach egzemplarze bulli „Misericordiae vultus”, ogłaszającej Rok Miłosierdzia. Otrzymali ją czterej kardynałowie-archidieceł bazylik papieskich, które są centralnym miejscem obchodów Roku Świętego (św. Piotra – Angelo Bagnasco, św. Jana na Lateranie – Agostino Vallini, św. Pawła za Murami – James M. Harvey i Matki Bożej Większej – Santos Abril y Castelló), kardynałowie-prefekci trzech kongregacji watykańskich (ds. Biskupów – Marc Ouellet, Ewangelizacji Narodów – Fernando Filoni i Kościołów Wschodnich – Leonardo Sandri) oraz pochodzący z

różnych stron świata biskupi kurialni jako przedstawiciele swych kontynentów i katolickich Kościołów wschodnich (pochodzący z Hongkongu abp Savio Hon Tai-Fai, sekretarz Kongregacji Ewangelizacji Narodów – reprezentant całego Wschodu, urodzony w Beninie bp Barthélemy Adoukonou, sekretarz Papieskiej Rady ds. Kultury – w imieniu Afryki i prał. Khaled Ayad Bishay z Kościoła koptyjskiego – jako przedstawiciel katolickich Kościołów wschodnich).

Ceremonia ogłoszenia papieskiej bulli odbyła się w wigilię Niedzieli Miłosierdzia Bożego, obchodzonej – na mocy decyzji św. Jana Pawła II z 2000 r. – w drugą Niedzielę Wielkanocną. Nadzwyczajny Rok Święty Miłosierdzia Papież Franciszek zapowiedział 13 marca br. podczas nabożeństwa pokutnego w bazylice św. Piotra. Rozpocznie się on w całym Kościele katolickim w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny 8 grudnia br. i potrwa do Niedzieli Chrystusa Króla Wszechświata 20 listopada 2016.

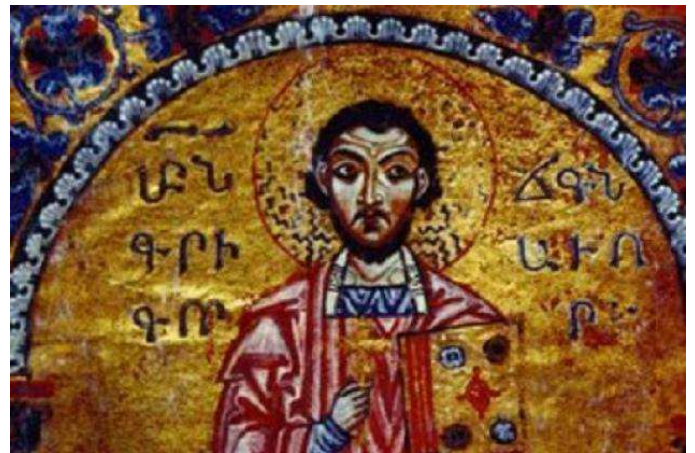
Za: [Radio watykańskie](#)

GRZEGORZ Z NAREKU DOKTOREM KOŚCIOŁA

12 kwietnia 2015 r. w bazylice św. Piotra w Watykanie Franciszek ogłosił ormiańskiego filozofa, poetę i mistyka św. Grzegorza z Nareku doktorem Kościoła powszechnego. Z prośbą o zaliczenie tego wybitnego poety i uczonego ormiańskiego, żyjącego na przełomie X i XI wieku, do grona doktorów Kościoła, wystąpił prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato SDB. Przypomniał powody tej decyzji. Mówiąc o doktrynie św. Grzegorza zaznaczył, że wyróżniała się ona poczuciem grzechu i ograniczeń człowieka, który nie jest w stanie mówić o Bogu i z Bogiem bez pośrednictwa Słowa Wcielonego; refleksją nad tajemnicą Trójcy Świętej, której odzwierciedlenie widział on w duszy ludzkiej; obroną nadprzyrodzonej skuteczności sakramentów i ich roli w Kościele, oraz nabożeństwem do Maryi Panny, podkreślając Jej absolutną wolność od grzechu i Jej rolę pośredniczki między Bogiem a człowiekiem.

Z kolei postulator sprawy św. Grzegorza przedstawił jego życiorys, po czym papież wygłosił po łacinie formułę zaliczającą tego mnicha i kapłana do grona doktorów Kościoła powszechnego. Św. Grzegorz z Nareku był jednym z największych poetów i uczonych ormiańskich. Urodził się około roku 950 w miejscowości Andzewacik jako syn miejscowego biskupa Chosroesa, który został nim po śmierci żony. Wraz z bratem Janem został oddany do klasztoru w Nareku (Narekavank) na południe od jeziora Wan (dziś we wschodniej Turcji). Gruntownie poznał tam język grecki, uczył się też matematyki, medycyny i architektury. Po przyjęciu święceń kapłańskich był profesorem i wychowawcą mnichów. Uznawano go za mistrza życia kontemplacyjnego (porównywany

był z Bernardem z Clairvaux, Eckhartem, Janem Taulerem, Henrykiem Suzo).

Pozostawił po sobie wiele utworów (20 hymnów i ód, Komentarz do "Pieśni nad pieśniami", Historię krzyża z Aparang, Trzy mowy w formie litanii, Panegiryk apostołów i 72 uczniów, Panegiryk Jakuba z Nisibis), a przede wszystkim arcydzieło literatury ascetycznej i mistycznej - „Księgę pieśni żalobliwych” – perły poezji ormiańskiej. Kościół ormiański czci go 27 lutego. Wspominany jest także w Martyrologium Rzymskim jako wielki mistyk i "Doctor Armenorum". Św. Jan Paweł II określił go mianem jednego z największych piewców Madonny.

Za: [K](#)

W KENII PRZECIW TERRORYZMOWI

Ponad 2500 osób przemaszerowało 7 kwietnia, ulicami Garissy w Kenii, mieście,

w którym w ubiegły czwartek doszło do zamachu terrorystycznego na uniwersytecki kampus, w czasie którego śmierć poniosło przynajmniej 148 studentów, w większości chrześcijan. W marszu wzięli

udział muzułmanie i chrześcijanie, złączeni i solidarni w walce z terroryzmem. Natomiast inny marsz, który zgromadził setki studentów, odbył się w Nairobi ku pamięci ofiar zamachu.

W stolicy manifestanci wznosili okrzyki przeciwko terrorystom i zatrzymali się przed pałacem prezydenckim, domagając się zadośćuczynienia dla rodzin zamordowanych studentów, wybudowania pomnika ku czci ofiar i większego bezpieczeństwa na Uniwersytecie i w całym

kraju w obliczu terrorystycznego zagrożenia.

“My możemy być następnymi – powiedział 22-letni student z uniwersytetu w Moi. “Te osoby mogą uderzyć wszędzie, a my nie czujemy się bezpieczni”.

Za: www.infoans.org

SALEZJAŃSKA POMOC Z HISZPANII DLA BRAZYLII

“Żyj Brazylią” – pod takim hasłem Misje Salezjańskie w Hiszpanii prowadzą kampanię na rzecz dzieci i młodzieży z brazylijskich favel. Żyje w nich ponad 12 mln osób według danych Instytutu Data Favela.

“W życiu są dwie drogi: jedna to praca z innymi i dla innych, druga – to narkotyki i przemoc” – mówi Carlos, który sam znalazł się na tej ostatniej, ale szczęśliwie trafił do ośrodka Don Bosco prowadzonego przez salezjanów.

Pod ich opieką znajduje się 50 tys. dzieci i młodzieży z brazylijskich favel. Rozpoczęta kampania ma na celu danie im nowych możliwości, aby mieli lepszą przyszłość, z daleka od narkotyków i przemocy.

“Brazylia to coś więcej niż plaże, samba i zabawa. W kampanii chcemy pokazać tę rzeczywistość, która niekiedy jest ukrywana. Nikt nie chce jej dostrzec” – mówi Lorenzo Herrero z Misji Salezjańskich

50 tys. dzieci i młodzieży to 50 tys. nowych dróg i nadziei na lepszą przyszłość. W salezjańskich ośrodkach w Hiszpanii młodzież poznaje sytuację swoich brazylijskich rówieśników, którzy żyją na favelach. Zbierane są też dobrowolne datki.

Misje Salezjańskie powstały w 1875 r., kiedy św. Jan Bosko wysłał grupę dziesięciu misjonarzy do argentyńskiej Patagonii. Od tego czasu na misje wyjechało ponad 10 tys. salezjanów. Aktualnie pracują w ok. 130 krajach na świecie. *o. Marek Raczkiewicz CSsR, Madryt*

Za: www.radiomaryja.pl

ŚWIĄTECZNIE Z UGANDY

Franciszkanie pracujący na misjach w Ugandzie mają w tym roku kilka powodów do radości.

Pierwszym z nich jest wspaniała wiadomość, że nasi dwaj współbracia męczennicy z Peru o. Michał Tomaszek i o. Zbigniew Strzałkowski zostaną w grudniu br. ogłoszeni przez Kościół błogosławionymi. Choć ich posługa misyjna trwała dosyć krótko, niespełna 3 lata, jednak została uwieńczona męczeństwem za wiarę. Wierzyli do końca w to, co robią. Dziękujemy Bogu za ich piękne świadectwo miłości, bo jak mówi Jezus „nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13).

Munyonyo, trzecie miejsce obecności Franciszkanów w Ugandzie, nabiera powoli nowych kształtów. Styczeń i luty upłynęły pod znakiem wyrównywania terenu. Sanktuarium jest położone na terenie pochyłym schodzącym do podmokłego terenu będącego brzegiem jeziora Wiktorii. Projekt rozpoczął się symbolicznym przecięciem wstęgi. Zostały wyrównane miejsca pod budowę kościoła i klasztoru z domem formacyjnym. Już wkrótce rozpoczną się prace budowlane. W jednym z wywiadów ojciec święty

Franciszek poinformował, że ma zamiar pod koniec tego roku odwiedzić Ugandę i Republikę Środkowej Afryki. Do tego czasu chcemy położyć fundamenty pod kościół i zaprosić papieża do Munyonyo, aby wmurował kamień węgielny pod sanktuarium.

Pierwszy raz w historii sanktuarium w Munyonyo wierni mogli przeżywać na miejscu przygotowanie i liturgię Triduum Paschalnego. Wielki Tydzień rozpoczęliśmy tradycyjną procesją palmową, która prowadziła od miejsca męczeństwa św. Denisa Ssebugwawo do sanktuarium. Niestety nie mogliśmy znaleźć osiołka, na którym ktoś mógłby odegrać scenę wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Znaleźliśmy natomiast w pobliskiej okolicykonia, czystej krwi arabskiej. Wyglądał

jak lekko wyrosnięty osiołek, dlatego procesja była pełna koloru i symboliki.

Również pierwszy raz w historii dzielnicy Munyonyo miała miejsce wielkopiątkowa Droga Krzyżowa w plenerze. Młodzież przedstawiła sceny poszczególnych stacji, a rozważania były odczytane w co najmniej ośmiu językach używanych w Ugandzie. Ugandę zamieszkuje ok. 40 różnych plemion, które posługują się różnymi językami. Kampala, w tym także Munyonyo, jest miejscem gdzie te plemiona się wzajemnie przenikają. Ugandyjczycy przyjeżdżają do stolicy w poszukiwaniu pracy czy lepszej edukacji, a uciekinierzy z różnych części Afryki w poszukiwaniu pokoju i bezpieczeństwa.

Ostatnim pięknym akcentem świątecznym było spotkanie dzieci w Poniedziałek Wielkanocny. Radosne śpiewy uwielbienia, upominki, posiłek i taniec były ukoronowaniem świątecznego czasu.

Błogosławieni męczennicy Zbyszku i Michale wypraszaćcie dla nas u Boga potrzebne łaski.

Wszystkim życzymy błogosławionych owoców Zmartwychwstania Chrystusa. *Fr. Adam Mutebi Klag, Uganda – Munyonyo.*

Za: www.franciszkanie.pl

POLAK EKONOMEM GENERALNYM PAULISTÓW

Dyrektor Edycji Świętego Pawła, ks. Tomasz Lubaś, został mianowany przez Przełożonego generalnego, ks. Valdira José De Castro, Ekonomem generalnym Towarzystwa Świętego Pawła. To pierwszy Polak w najwyższych władzach zgromadzenia.

Ksiądz Lubaś pochodzi z Bończy w Zamojskiem, ma pięćdziesiąt trzy lata, od dwudziestu siedmiu lat jest kapłanem w Towarzystwie Świętego Pawła. Funkcję Dyrektora generalnego Edycji

Świętego Pawła i odpowiedzialnego za działalność apostolską zgromadzenia w Polsce pełnił od trzynastu lat. Wcześniej był ekonomem Regionu Polskiego i mistrzem nowicjatu. Ksiądz Tomasz był także pierwszym Przełożonym regionalnym w odrodzonym w Polsce zgromadzeniu. Zdobyte doświadczenie z pewnością pomoże mu w owocnym pełnieniu nowych obowiązków na szczeblu centralnym.

Ekonom generalny należy do grona tzw. urzędników generalnych. Jest jednym z najbliższych współpracowników Przełożonego generalnego i odpowiada za finanse oraz sprawy administracyjne całego zgromadzenia. Swoją siedzibę ma w Rzymie, w Domu generalnym Towarzystwa Świętego Pawła.

Za: www.paulus.org.pl

DOMINIKAŃCY PRZEŁOŻENI W NEAPOLU

Przełożeni europejskich dominikanów dyskutowali w Neapolu o reorganizacji Zakonu. Doroczne spotkanie IEOP (Inter Europæ Ordinis Prædicatorum) odbyło się w dniach od 7 do 10 kwietnia z udziałem generała Zakonu Kaznodziejskiego, o. Bruno Cadore.

Do Neapolu przyjechało 24 prowincjałów i wikariuszy ze Starego Kontynentu, ośmiu członków kurii generalnej, siedmiu tłumaczy i sekretarz generalny IEOP.

W IEOP-ie uczestniczyło czterech Polaków: o. Krzysztof Popławski – asystent generała do spraw Europy Środkowo-wschodniej; o. Jacek Dudka – wikariusz Wikariatu Generalnego Rosji i Ukrainy; o.

Paweł Kozacki – prowincjał Prowincji Polskiej oraz o. Wojciech Golubiewski jako tłumacz.

Jednym z głównych tematów spotkania była sprawa przekształcania wikariatów generalnych w wikariaty prowincjalne – co zaleciła w 2010 roku kapituła generalna dominikanów w Rzymie. W Neapolu rozmawiano o przyłączeniu wikariatu Aniołów Stróżów w krajach nadbałtyckich do jednej z prowincji francuskich, wikariatu Węgier do niemieckiej prowincji Teutonia oraz wikariatu Ukrainy i domu w Petersburgu do Prowincji Polskiej.

Za: www.dominikanie.pl

FORUM DUCHOWOŚCI U POCIESZYCIELI NA SŁOWACJI

W dniach 10. – 12. 4. 2015 odbyło się w Marianie na Słowacji przy Domu Generalnym Braci Pocieszycieli z Getsemani I Forum Duchowości Pocieszycielskiej pod hasłem: „Zostańcie tu i czuwajcie ze mną.” Spotkanie to wpisuje się w 100 rocznicę narodzin Zgromadzenia Sióstr Pocieszycielek Boskiego Serca Jezusa w Kościele Powszechnym.

Nasze spotkanie zgromadziło siostry z czeskiej i słowackiej prowincji na czele z Matką Generalną Paulą Pichlerową oraz braci pracujących w regionie słowacko – austriackim oraz polskiej prowincji, której znakiem jedności był Przełożony Generalny o. Michał Krzysztofowicz.

Piątkowe spotkanie rozpoczęła agapa przy stole, wzajemne zapoznanie się a zaraz po nim adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa brewiarzowa.

Sobotni dzień rozpoczęła modlitwa poranna i Eucharystia, której przewodniczył Przełożony Generalny. Homilię wygłosił o. Tomasz Prajzendanc, kustosz bazyliki Narodzenia NMP, który zwrócił uwagę na dar wolności i Bożej Miłości objawionej w modlitwie Jezusa na Górze Oliwnej.

Po Mszy Świętej nastąpiło oficjalne otwarcie Forum przez O. Michała, który wygłosił referat o duchowości Ojca Założyciela Józefa Litomiskiego. Po nim głos zabrała s. Weronika, która przybliżyła duchowość Założycielki Pocieszycielek Matki Róży Vujtechovej. Popołudniowe chwile wypełniła modlitwa Koronki do Bożego Miłosierdzia i adoracja przygotowana przez siostry. Wieczór był

czasem, gdzie s. Franciszka wraz ze współsiostrami przygotowała prezentację o rocznicy jubileuszu swojej zakonnej wspólnoty.

Niedziela Bożego Miłosierdzia Zgromadziła braci i siostry na Eucharystii sprawowanej w Sanktuarium Matki Bożej Mariatańskiej. O. Chryzostom wygłosił okolicznościowe kazanie. Przed południem uczestnicy Forum zgromadzili się w auli, gdzie br. Józef wygłosił konferencję pt. „Być listem Chrystusa – życie konsekrowane może przebudzić świat.” Po niej bracia z polskiej prowincji przedstawili owoce posługi Zgromadzenia w formie prezentacji multimedialnej.

Spotkanie zakończyła popołudniowa modlitwa koronki do Bożego Miłosierdzia oraz pobłogosławienie nowego obrazu św. S. Faustyny oraz uczczenie jej relikwii. Głos końcowy zabrali Przełożeni Generalni obydwóch Zgromadzeń, obdarowywując się skromnymi pamiątkami. Bogu niech będą dzięki za dar naszych świątobliwych Założycieli i naszych Zgromadzeń. o. Michał Krzysztofowicz CCG

WALKA O KLASZTOR W WILNIE

W 11. numerze (marzec 2015) litewskiego pisma Veidas pojawił się artykuł o walce franciszkanów o odzyskanie klasztoru w Wilnie.

Starania franciszkanów o odzyskanie swego domu-klasztoru w stolicy Litwy trwają od wielu lat. Mimo wielu starań ze strony zakonników rząd naszego wschodniego sąsiada robi wszystko, by budynki klasztorne nie wróciły do prawowitych właścicieli.

Jest jednak wiele osób, które dostrzegają niespójność działań rządu i dokonującą się niesprawiedliwość. Mówi o tym artykuł w opiniotwórczym piśmie „Veidas”, w którym o. Marek Dettlaff OFMConv,

gwardian wileńskiego konwentu (który od lat znajduje się w domu nieopodal

commentarza na Rossie) i rektor kościoła Wniebowzięcia NMP, mówi o procesie walki o odzyskanie klasztoru.

Niedawna ekspertyza, przeprowadzona przez rząd, wykazała, że budynki klasztorne nie zostały w znacznym stopniu przebudowane, co miało być koronnym argumentem na nie oddanie ich zakonnikom. W ten sposób kolejna próba oddalenia wniosku franciszkanów o odzyskanie swego mienia spełza na niczym. Nie zmieniło to jednak nastawienia rządzących, którzy w dalszym ciągu chcą zatrzymać franciszkańską własność.

Zakonnicy nie ustają jednak w modlitwie i wierzą, że wkrótce będą mogli powrócić do klasztoru, który przed wiekami wybudowali ich bracia, którzy byli pierwszymi ewangelizatorami Litwy.

Za: www.franciszkanie.gdansk.pl

BENEDYKTYNKI NA CZELE LISTY BILLBOARDU

Siostra zakonna nie musi śpiewać piosenek Madonny, by trafić na pierwsze miejsca listy przebojów. Przekonały się o tym Benedyktynki Maryi Królowej Apostołów, które od kilku lat podbijają świat chorałem gregoriańskim, renesansową polifonią i klasycznym repertuarem kościelnym. Ich najnowszy album z muzyką wielkonoćną (Easter at Ephesus) utrzymuje się na pierwszej pozycji listy Billboardu wśród utworów tradycyjnej muzyki klasycznej. Jest też bestsellerem w internetowej księgarni Amazon.

Nie jest to pierwszy sukces benedyktynek z Missouri. Również ich poprzednie albumy z muzyką kościelną trafiały na pierwsze miejsca listy Billboardu. Duszą całego przedsięwzięcia, a zatem i sukcesu na rynku fonograficznym, jest obecna przeorysza klasztoru, matka Cecilia Snell, która do benedyktynek trafiła prosto z orkiestry symfonicznej w Columbus.

Amerkańskie benedyktynki są w pełni świadome ewangelizacyjnego charakteru tego przedsięwzięcia: Modlimy się, aby nagrania odzwierciedlały radość, dziękczynienie i zapał, które są w naszych sercach. Nigdy nie znuży nas opiewanie chwały Pana, Jego obecności wśród nas w zmartwychwstałym i uwielbionym Ciele w tabernakulum – mówi matka Cecilia.

Benedyktynki Maryi Królowej Apostołów to stosunkowo młode zgromadzenie. Powstało w 1995 r. Na co dzień korzystają z możliwości, jaką w 2007 r. otworzył przed Kościołem Benedykt XVI, i całą liturgię sprawują w nadzwyczajnej, czyli przedsoborowej formie rytu rzymskiego. Dzięki temu łatwiej jest im korzystać ze skarbcza muzycznej tradycji Kościoła. Na najnowszej płycie znajdziemy na przykład utwory z oktawy Pięćdziesiątnicy, która nie zachowała się w zreformowanej liturgii. „Przez oktawę Kościół przyznaje, że za dużo jest tu dobra i zbyt głębokie jest to misterium, by wyrazić je w jednym tylko dniu” – tłumaczy matka Cecilia.

Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykanskie)

Zapowiedzi wydarzeń

ARTURO MARI BĘDZIE GOŚCIEM DNI KOLBIAŃSKICH W HARMĘŻACH

Osobisty fotograf Świętego Jana Pawła II Arturo Mari będzie gościem tegorocznych Dni Kolbiańskich w Harmężach k. Oświęcimia (17-19 kwietnia). Włoch wygłosi referat zatytułowany „Światło w ciemności – św. Jan Paweł II”

Trzydniowe sympozjum w Centrum św. Maksymiliana poświęcone będzie osobom, które nie dały się zwyciężyć złu, które w niesprzyjających warunkach życia swoją postawą i wyborami „rozświetlały panujące wokół ciemności”.

I nie są to tylko postaci wyniesione na ołtarze – jak św. Maksymilian Maria Kolbe czy Jan Paweł II.

Mgr Teresa Wontor Cichy z Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu przybliży wybrane sylwetki więźniów

obozu zagłady, którzy byli światłami nadziei w ciemnej nocy okupacji.

W tematykę tegorocznych Dni Kolbiańskich uczestników wprowadzi dr Iwona Zielonka z UKSW, która pokaże walkę dobra ze złem w Piśmie Świętym.

Oprócz referatów w programie przewidziane są codzienne wspólne msze św. pod przewodnictwem: ordynariusza diecezji bielsko-żywieckiej bpa Romana Pindla, prezesa Narodowego Rycerstwa Niepokalanej o. Stanisława Piętki i pro-

wincjął franciszkanów z Krakowa o. Jaro-
sław Zachariasz.

Jak co roku będzie można obejrzeć w
podziemiach franciszkańskiej świątyni
monumentalną wystawę prof. Mariana
Kołodzieja o gehennie obozowej i nie-
zwyciężonym św. Maksymilianie.

DNI KOLBIAŃSKIE
XIV
Wezwani, aby rozświetlić ciemności...

PIĄTEK 17 KWIETNIA
17:00 Przejście i zainaugurowanie
18:00 Msza święta - o. Stanisław Piętko OFMConv
Przem. Niewidzialny Rzymianin Mistrzów w Józef, Mękaladów
Przygotowanie koncertów
20:00
21:15 **Adekcja Najświętszego Sakramentu** (Faleria Franciszkańska z Harmej)

SOBOTA 18 KWIETNIA
7:30 Jakiżna
9:30 **Wielka dobra ze złem w Piśmie Świętym**
o. br. Józef Zebonka, UKSW, Warszawa
Świadectwo nadziei w ciemnej nocy okupacji na przykładach więźniów
KL Auschwitz-Birkenau
11:30 Msz. Teresa Włocławczyk, Żydowski Muzeum Auschwitz-Birkenau, Oświęcim
14:30 **Modlitwa i świadectwa wystawy „Klasy Pamięci. Labirynty”**
Mariana Kołodzieja
15:30 **Franciszek Gajmoneczek w świetle św. Maksymiliana Kolbe**
o. James McCarty OFMConv
Przewodzący: Andrzej Aniolak, Elizabet City, USA
18:00 Msza święta - o. Józef Wrocęński
19:00 **Współczesny Mękaladów**
11:00 Msza święta - o. Jarośław Zachariasz OFMConv
Przewodzący: Ks. Józef Wrocęński, Kraków

NIEDZIELA 11 MAJA
7:30 Jakiżna
9:00 **Gwiazda Zareca wstępująca św. Zmierzwiłostwa**
o. dr hab. Grzegorz Bartoń OFMConv
Prof. UKSW, Warszawa, Warszawa
11:00 Msza święta - o. Jarośław Zachariasz OFMConv
Przewodzący: Ks. Józef Wrocęński, Kraków

CENTRUM ŚW. MAKSYMILIANA
HARMĘŻE KJOSWICZMIA
FRANCISZKANIE MISSIONARSKIE NIEPOKALANEJ OJCA KOLBEGO

INFORMACJE
Zgłoszenie do: 13 kwietnia 2015 r.
Miejsce: Niepokalana Ojca Kolbego Harmonia, ul. Franciszkańska 11, 51-600 Dzierżonów, TEL. 33 844 43 47
niekolbe@harmagedon.pl www.obozowienia.org.pl www.harmaze.franciszkanie.pl

Organizatorami Dni Kolbiańskich w Cen-
trum św. Maksymiliana Harmężach k.
Oświęcimia (harmeze.franciszkanie.pl) są
Misjonarki Niepokalanej Ojca Kolbego i
Franciszkanie. 14 spotkanie odbywa się
pod patronatem Katedry Kolbiańskiej
Papieskiego Wydziału Teologicznego św.
Bonawentury „Seraphicum” w Rzymie i
Ordynariusza Diecezji Bielsko-Żywieckiej
Ks. Bpa Romana Pindla.

Za: www.franciszkanie.pl

NA UKSW KONFERENCJA NAUKOWA z okazji Roku Życia Konsekwowanego

Wydział Prawa Kanonicznego Uniw-
ersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego
organizuje 29 kwietnia 2015 r. konferen-
cję naukową z okazji Roku Życia Konse-
kwowanego. Temat konferencji został
sformułowany następująco: „ Prawo ka-
noniczne pomocą osobom konsekrowa-
nym w dążeniu *ad perfectam caritatem*”

Miejscem konferencji będzie Aula Jana
Pawła II (ul. Dewajtis 5; 01-815 Warszawa)

PROGRAM

10.00 Powitanie Uczestników - ks. prof. dr
hab. Henryk STAWNIAK SDB, Dziekan Wy-
działu

Otwarcie konferencji - ks. prof. dr hab.
Stanisław DZIEKOŃSKI, Rektor UKSW

SESJA I

Przewodniczący - o. prof. dr hab. Broni-
sław ZUBERT OFM, WSFiP

10.30 *Prawo kanoniczne w życiu osób
konsekwowanych* - ks. dr hab. Tomasz
GAŁKOWSKI CP, prof. UKSW

11.00 *Znaczenie prawa własnego insty-
tutów życia konsekrowanego dla rozwoju
duchowego ich członków* - s. dr hab. Bo-
żena SZEWCZUL WNO, prof. UKSW

11.30 *In spiritu servitii: sposób sprawo-
wania władzy przez przełożonych insty-
tutów życia konsekrowanego a powołanie
ad perfectam caritatem* - o. dr Piotr SKONIE-
CZNY OP, ANGELICUM

12.00 *Realizacja ewangelicznej rady
ubóstwa w instytutach życia konsekrowa-
nego według prawa kościelnego* - ks. dr
hab. Ambroży SKORUPA SDS, prof. KUL

12.30 Dyskusja

13.00 Przerwa na kawę

SESJA II

Przewodniczący

- ks. dr hab. Józef WROCEŃSKI SCJ, prof.
UKSW

13.30 *Formacja zakonników w perspek-
tywie życia osobistego, wspólnotowego i
apostolskiego* - ks. prof. dr hab. Józef
KRZYWDA CM, UPJPII

14.00 *Prawne formy obecności zakonni-
ka poza wspólnotą* - ks. dr Andrzej SOSNO-
WSKI CR, UPJPII

14.30 *Aktualna problematyka sekulary-
zacji i wydalenia z instytutu* - ks. dr Marek
STOKŁOSA SCJ, UKSW

15.00 Dyskusja

15.30 Podsumowanie obrad

- ks. dr hab. Józef WROCEŃSKI SCJ, prof. UKSW

Na konferencję zapraszają organizatorzy:
s. dr hab. Bożena SZEWCZUL WNO, prof.
UKSW; ks. dr hab. Józef WROCEŃSKI SCJ, prof.
UKSW.

RADOŚĆ KONSEKRACJI

Symposium u pallotyńów w Konstancinie

*„Radość i wesele ducha jest jednym z cen-
nych owoców wywodzących się z darów
Ducha Świętego; dlatego stanowi jedną ze
szczególnych cech charakterystycznych
prawdziwych sług Bożych. przebywający w
świętych ustroniach Stowarzyszenia niech
pamiętają, że gdyby nie posiadali tej cechy,
niewiele dusz mogliby przyprowadzić do
Boga, gdyż na podstawie wyglądu ich twa-
rzy niewielu rozmiłowałoby się w naślado-
waniu Jezusa Chrystusa; i odwrotnie: jeżeli
tryskać będą radością i świętym weselem,
wykażą tym samym, że podążanie śladami
Pana naszego Jezusa Chrystusa kształtuje
życie prawdziwego wesela.”*

(św. Wincenty Pallotti, „Wybór Pism” II, s.
151-152)

Radość Konsekwacji to temat naszego
najbliższego sympozjum, które odbędzie
się w dniach 25-26 kwietnia 2015 r. w
Konstancinie-Jeziornie. Temat został
wybrany w związku z trwającym w Kościele
Rokiem Życia Konsekwowanego. W
czasie sympozjum będziemy szukać od-
powiedzi na pytania: Czym było i jest
życie konsekrowane w Kościele i świecie?
Czy św. Wincenty Pallotti zainicjował
nową formę życia konsekrowanego? Co
charakteryzuje konsekwację pallotyńską?

Całościowy koszt uczestnictwa wraz z
noclegiem i wyżywieniem: 60 zł Zgłosze-
nia należy kierować do 20 kwietnia 2015.

Za: InfoSAC

Witryna tygodnia

500 NUMERÓW MIESIĘCZNIKA „W DRODZE”

Dominikański miesięcznik ukazał się właśnie po raz pięćsetny.

1

Październik 1973

Polska remisuje sensacyjnie z Anglią na stadionie Wembley i awansuje do finałów piłkarskich mistrzostw świata, a w Poznaniu debiutuje dominikański miesięcznik. Łatwo nie jest. – Pierwszy numer w drodze, drugi w rowie, a trzeci się nie ukáže – słyszy złośliwe uwagi od współbraci ojciec Marcin Babraj, pierwszy naczelny. Krytykom nie podoba się, że miesięcznik jest zbyt otwarty, za mało katolicki i za bardzo... żydowski.

101-104

Kwiecień 1982

Na te numery czytelnicy czekali... cały kwartał. Tyle czasu trwało zawieszenie miesięcznika po wprowadzeniu stanu wojennego. Spośród zawieszonych tytułów (prawie wszystkie poza „Trybuną Ludu” i „Żołnierzem Wolności”) „W drodze” czekało bodaj najdłużej na wznowienie. W nagrodę za cierpliwość czytelnicy dostali aż cztery numery w jednym (z zaległymi).

161

Styczeń 1987

Miesięcznik przełamuje „zapis” państwowej cenzury na Gustawa Herlinga-

Grudzińskiego i drukuje jego opowiadanie „Wieża”. Do tej pory teksty wyklętego przez władze PRL emigracyjnego pisarza ukazywały się w kraju w podziemnych wydawnictwach. W latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku „W drodze” było azylem dla wielu niepokornych twórców.

263

Lipiec 1995

Epokowa zmiana. Po 22 latach ojciec Marcin Babraj przestaje być naczelnym pisma. Zastępuje go ojciec Paweł Kozacki.

300

Sierpień 1998

Od tego numeru miesięcznik można czytać także w wersji on-line. Internetową wersję publikuje portal Mateusz.pl. Z czasem pismo dochowa się własnej strony internetowej.

366

Luty 2004

„Kapłaństwo kobiet” – krzyczał tytuł na okładce. A w środku cała seria tekstów osób opowiadających się za wyświęcaniem kobiet. To jeden z tych numerów, po których redakcji dostało się od czytelników przywiązanych do własnych poglądów. Emocje budziły też takie tematy, jak: „Nie bójmy się mówić o seksie” czy „Lustracja w Kościele”. Gdy miesięcznik napisał bez lukru o żeńskich klasztorach – kilka zgromadzeń przestało prenumerować pismo.

442

Czerwiec 2010

Po piętnastu latach kierowania pismem ojciec Paweł Kozacki przestaje być redaktorem naczelnym. Stery miesięcznika przejmuje ojciec Roman Bielecki. To już/dopiero trzeci naczelny w 37-letniej historii pisma.

461

Styczeń 2012

Prawdziwa rewolucja techniczna. „W drodze” jako pierwszy i jak dotąd jedyny ogólnopolski miesięcznik jest dostępny na czytnikach Kindle. Rok później elektroniczne wydanie dostosowano również do iPada.

482/1

Październik 2013

Miesięcznikowi stuknęła „czterdziestka”. Przejście z wieku młodzieńczego w dojrzałość redakcja uczciła dwiema okładkami: współczesną i reprintem z października 1973 roku. Zaś teksty można było czytać „normalnie” (od początku) i „do góry nogami” (od końca).

500

Kwiecień 2015

Z kwietniową datą ukazał się 500. numer „W drodze”. By uświetnić jubileuszowy numer – po raz pierwszy w dziejach miesięcznika ukazały się na jego łamach kolorowe zdjęcia. A czytelnicy mogą się uraczyć rozmowami z mistrzami słowa: Julią Hartwig, Janem Kobuszewskim i Tadeuszem Szukiem.

Za: www.dominikanie.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. KAZIMIERZ WYSOGLĄD (1950-2015) SDS

Ks. Kazimierz Wysogład urodził się 22 lutego 1950 roku w miejscowości Nidek, w pobliżu Wadowic, na terenie Archidiecezji Krakowskiej. Sakrament Chrztu Świętego przyjął dnia 1 marca 1950 roku w miejscowym kościele parafialnym. Wychowywał się wraz z bratem i trzema siostrami w rolniczej rodzinie Stanisława i Stefanii zd. Jordanek. W 1964 roku Kazimierz wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego OO. Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie ukończył VIII i IX klasę gimnazjum.

Dnia 6 lipca 1966 roku złożył podanie do prowincjała salwatorianów z prośbą o przyjęcie do nowicjatu w Bagnie. Nowicjat rozpoczął w dniu 2 sierpnia 1966 roku. Pierwszą profesję zakonną złożył 15 sierpnia 1967 roku w Bagnie. W latach 1967-1969 kontynuował naukę w Krakowie. W latach 1969-1975 odbył studia filozoficzno-teologiczne w WSD Salwatorianów w Bagnie. Profesję wieczystą złożył 15 sierpnia 1973 roku w Bagnie. W okresie studiów seminaryjnych przełożeni podkreślali w swoich opiniach jego nieprzeciętne zdolności w przedmiotach ścisłych. Święcenia diakonatu ks. Kazimierz przyjął 29 czerwca 1974 roku w Bagnie z rąk bpa Wincentego Urbana. Święcenia kapłańskie otrzymał 24 kwietnia 1975 roku, z rąk bpa Wincentego Urbana, w Bagnie.

Pierwszą placówką duszpasterską ks. Kazimierza była parafia p.w. NMP Królowej Polski w Bielsku-Białej, gdzie w latach 1975-1976, posługiwał w charakterze wikariusza. W latach 1976-1981 pracował jako wikariusz w parafii p.w. Wniebowzięcia NMP w Bagnie. Na mocy dekretu z dnia 11 czerwca 1981 roku przełożeni przenieśli ks. Kazimierza do domu zakonnego w Międzywodziu i pracy duszpasterskiej w charakterze wikariusza w parafii diecezjalnej p.w. Świętych Piotra i Pawła w Międzyzdrojach. Po roku został on

skierowany, jako wikariusz, do pobliskiej parafii p.w. Św. Katarzyny w Kołczewie. W 1984 roku opuścił Kołczewo, aby rozpocząć posługę wikariusza w parafii p.w. Św. Wojciecha w Elblągu. Po roku został przeniesiony do salwatoriańskiej parafii p.w. Bł. Brata Alberta w tymże mieście, gdzie w latach 1985-1987 pracował w duszpasterstwie parafialnym, nadal jako wikariusz. W 1986 roku został mianowany konsultorem domowym wspólnoty elbląskiej.

Na mocy dekretu z dnia 10 czerwca 1987 roku ks. Wysogład został przeniesiony do parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Koczurkach i mianowany jej proboszczem. Po czterech latach posługi przełożeni skierowali go jako wikariusza do parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krzyżu Wielkopolskim. W 1992 roku został przeniesiony do domu zakonnego w Zakopanem, gdzie pełnił obowiązki spowiednika i pomocy duszpasterskiej w miejscowym kościele. W 1996 roku udał się do parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Widuchowej, gdzie w

latach 1996-1998 pełnił obowiązki pomocnika duszpasterskiego. Na mocy dekretu z dnia 2 czerwca 1998 roku został przeniesiony do parafii p.w. Niepokalanego Serca NMP w Krzywiniu Gryfińskim, gdzie przez rok posługiwał w duszpasterstwie.

W 1999 roku ks. Kazimierz został przeniesiony do domu zakonnego w Krakowie przy ul. Łobzowskiej. Tam powierzono mu obowiązki kancelaryjne. Następnie udał się do wspólnoty zakonnej w Trzebnicy, gdzie od października 2002 roku podjął obowiązki penitencjarza oraz pomocy duszpasterskiej w miejscowej parafii.

W 2007 roku ks. Wysogład podjął posługę kapelana w klasztorze Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Walendowie i przydzielony do wspólnoty w Warszawie. Po roku, w związku z zakończeniem posługi polskiej prowincji w klasztorze Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Walendowie, został przeniesiony do domu zakonnego przy ul. Olimpijskiej w Warszawie, gdzie w latach 2008-2011 pełnił obowiązki pomocy duszpasterskiej w miejscowej parafii p.w. NMP Matki Zbawiciela.

W 2011 roku stan jego zdrowia pogorszył się tak bardzo, że wymagał stałej opieki lekarskiej i pielęgniarskiej. Dlatego w dniu 13 października 2011 roku został przeniesiony do ośrodka opieki Sióstr Boromeuszek w Trzebnicy, gdzie przebywał do śmierci.

Ks. Kazimierz Wysogład zmarł dnia 31 marca 2015 roku w Trzebnicy. Odszedł do Pana w 65 roku życia, 40 roku kapłaństwa i 48 roku życia zakonnego. Pogrzeb odbył się dnia 7 kwietnia w kościele pw. Boskiego Zbawiciela w Krakowie-Zakrzówku. Został pochowany na Cmentarzu Salwatorskim w Krakowie. *Ks. Ireneusz Kietbas*
SDS
Za: www.sds.pl

ŚP. O. STANISŁAW MAJGIER (1927-2015) CSsR

Dnia 6 kwietnia 2015 r. w Paczkowie zmarł śp. o. Stanisław Majgier, redemptorysta.

O. Stanisław Majgier urodził się 4.08.1927 r. w Krakowie w rodzinie Andrzeja i Józefy zd. Więcek. Miał młodszego brata, Tadeu-

sza, który również został redemptorystą. Przyjęty do nowicjatu (1.08.1946), złożył śluby zakonne w Zgromadzeniu Najświętszego Odkupiciela (2.08.1947) i po odbyciu studiów filozoficzno-teologicznych w Wyższym Seminarium Redemptorystów w Tuchowie, przyjął

święcenia prezbiteratu z rąk ks. abpa Włodzimierza Jasińskiego (19.06.1955).

Pracował jako duszpasterz, misjonarz i rekolekcjonista. Przeprowadził ok. 200 prac apostołskich. Przebywał w domach

zakonnych w Łomnicy-Zdroju, Wrocławiu i Paczkowie (najdłużej, bo 43 lata).

Żył lat 88. Zmarł w 60 roku kapłaństwa i 68 roku życia zakonnego. 8 kwietnia 2015 roku w Paczkowie odbył się pogrzeb ojca Stanisława Majgiera, redemptorysty, który zmarł w Poniedziałek Wielkanocny w wieku 88 lat. Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się modlitwą różańcową o godzinie 11:50. Po niej, o godzinie 12.30, została odprawiona Eucharystia żałobna w kościele pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy obsługiwanym przez redemptorystów.

Uczestniczyło w niej około 40 kapłanów (w tym 30 redemptorystów z wielu naszych wspólnot zakonnych), rodzina zmarłego ojca Stanisława, jak również spora grupa wiernych z samego Paczkowa. Obecność tych ostatnich nie może dziwić. Ojciec Majgier ostatnie 43 lata swojego życia spędził właśnie w tej niewielkiej miejscowości w diecezji opolskiej. Homilię wygłosił o. Prowincjał Janusz Sok.

Na końcu Mszy świętej został odczytany list biskupów diecezji opolskiej, którzy nie mogli uczestniczyć w uroczystościach pogrzebowych. Odczytał go ksiądz dziekan Marek Zajac.

Następnie zabrał głos proboszcz parafii z Paczkowa - ks. Edward Jan Henne, jak również przełożony wspólnoty redemptorystów w Paczkowie - o. Stanisław Panцерz. Wszyscy podkreślali wielką dyspozycyjność o. Stanisława w postudze duszpasterskiej. Zauważyli też, że tym, co zwracało uwagę wielu ludzi, była forma, w jakiej o. Majgier zwracał się do słuchaczy

swoich kazań. Miał on zwyczaj używać takich słów: „Mówię do ciebie, bracie i siostrze...”, „Dobrze, że jesteś, dobrze, że przyszedłeś”. W uroczystościach pogrzebowych wziął również udział burmistrz Paczkowa - Artur Rolka, który w swoim przemówieniu na zakończenie uroczystości podkreślił długoletni pobyt o. Stanisława w tym mieście i wdzięczność jego mieszkańców.

Po zakończeniu obrzędów w kościele nastąpiło odprowadzenie ciała o. Majgiera na cmentarz. Kondukt żałobny przeszedł ulicami miasta. Modlono się różańcem i śpiewano nabożne pieśni. Po złożeniu trumny do grobu, księża jak i rodzina udała się do pobliskiej restauracji, aby spożyć obiad.

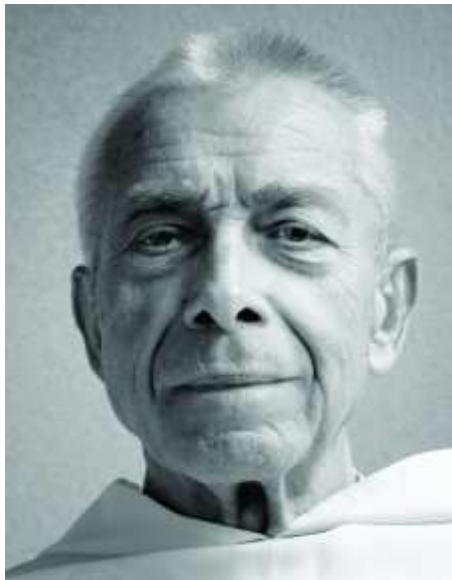
Słowa podziękowania należą się wspólnocie redemptorystów w Paczkowie za bardzo dobre przygotowanie uroczystości pogrzebowych, szczególnie ojcu Stanisławowi Madei za poprowadzenie chóru, jak też za gościnę, z jaką uczestnicy spotkali się w domu zakonnym. o. *Dariusz Pabiś CSsR Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie...* Za: www.redemptor.pl

ŚP. BR. NIKODEM PACUK (1932-2015) OP

Dominikanin, br. Nikodem Pacuk zmarł 1 kwietnia w wieku 82 lat, z których 65 przeżył w Zakonie.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w poświęteczny wtorek na warszawskim Służewie. To właśnie z tym klasztorze związany był w ostatnich latach brat Nikodem. Po żałobnej mszy świętej w kościele św. Dominika ciało Zmarłego złożono w grobie dominikańskim na cmentarzu przy ul. Wałbrzyskiej.

Brat Nikodem (Gedymin) Pacuk urodził się 4 czerwca 1932 roku w Rezach na terenie dzisiejszej Litwy. Jako osiemnastolatek wstąpił do Zakonu Kaznodziejskiego. Był bratem zakonnym – swoje powołanie dominikańskie realizował nie będąc kapłanem.

W roku 1969 został wezwany do pracy przy generale naszego Zakonu w klasztorze świętej Sabiny w Rzymie. Pozostał tam przez ponad czterdzieści lat. Wiele z nich przepracował przy druku i kolportażu biuletynu informacyjnego Zakonu *International Dominican Informations*. Pełen energii i humoru, zawsze serdecznie witał braci z Polski przybywających do Wiecznego Miasta.

Ostatnie lata życia spędził w klasztorze na Służewie. Stan zdrowia nie pozwalał mu na pełne uczestnictwo w życiu klasztornej wspólnoty, jednak wciąż wciągał promieniował pogodą ducha i otaczał nas swoją modlitwą.

Przeżył blisko 83 lata, z czego 65 lat w Zakonie świętego Dominika. *Bracie Nikodeme, odpoczywaj w pokoju!*

Za: www.dominikanie.pl

ŚP. KS. ALEKSANDER BIS (1924-2015) SDB

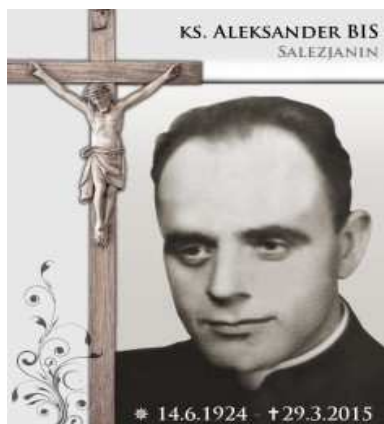
29 marca 2015 roku w Caracas zmarł nasz współbrat misjonarz Ks. Aleksander Bis SDB. Ks. Aleksander urodził się 14 czerwca 1924 roku w Stryjnie, gmina Rybczewice, powiat Krasnostaw. W latach 1937-1939

uczęszczał do „Kolegium Serafickiego” OO. Bernardynów w Radeckich. W lutym 1945 roku wstąpił do „Małego Seminarium Księża Salezjanów” w Marszałkach, a w 1947 r. do Nowicjatu Salezjańskiego

Kopcu, gdzie po roku formacji 15 sierpnia 1948 roku złożył śluby zakonne. Studia filozoficzne odbył w Salezjańskim Instytucie Filozoficznym Krakowie, a następnie trzechletnią praktykę pedagogiczną w

Krakowie (Schronisko Lubomirskich ul. Rakowicka 27 – 1949/1950) i w Lublinie (1950-1952).

Śluby wieczyste złożył 15. sierpnia 1951 roku w Marszałkach. W latach 1952-1956 studiował teologię w Oświęcimiu uwięzioną przyjęciem święceń kapłańskich 29 czerwca 1956 roku z rąk ks. bp Franciszka Jopa. Po święceniach pracował w Skawie jako wikariusz parafialny (1956-1957), w latach 1957-1958 w Lublinie pełnił obowiązki prefekta szkolnego, a następnie był wikariuszem w Grzymalinie (1958-1959).

Od 1959 roku pełnił posługę duszpasterską i kapelańską w Domu Opieki Społecznej prowadzonym przez Siostry Albertynki w Śremie. W 1971 roku wyjechał do Wenezueli, gdzie pracował jako misjonarz na terenie Wikariatu Apostolskiego Puerto Ayacucho, w miejscowości La Esmeralda. Zmarł w Caracas w 91 roku życia, 67 profesji zakonnej i 59 kapłaństwa.

Pogrzeb Ks. Aleksandra Bisa odbył się 30 marca 2015 roku. Został pochowany w grobowcu salezjańskim w Caracas w Wenezueli. *Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie* Za: www.sdb.org.pl

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO 2015

na www.zyciezakonne.pl

- *Rok Życia Konsekrowanego na świecie*
- *Rok Życia Konsekrowanego w Polsce*
- *Rok Życia Konsekrowanego w Diecezjach*
- *Dokumenty na Rok Życia Konsekrowanego*

